

Posudek diplomové práce

Bc. Kateřiny Stuparičové

Používání rozvinutých informačních technologií a virtuální reality na divadle

Diplomová práce Bc. Kateřiny Stuparičové nazvaná **Používání rozvinutých informačních technologií a virtuální reality na divadle** představuje pozoruhodný počín. Mapuje totiž oblast vzájemného vztahu mezi novými a starými médii na příkladě vztahu divadla a virtuální reality. Na jedné straně divadlo, jako nejstarší způsob „komunikace komunikací“ (Osolsobě), a na druhé straně virtuální realita jako ne-reálné prostředí reálného jednání. V jejich spojení se střetává nejstarší vrstva lidské kultury s tou nejmodernější.

Stuparičová se svého úkolu zhostila se značnou suverenitou. V logicky navazujících kapitolách nejdříve čtenáře seznamuje se základními pojmy počítačového i divadelního světa, aby na ně postupně navázala vlastní teoretické vývody.

Zde musím ocenit především její metodologický přístup. Zvolila si totiž přístup ne-psychologický, sémiotický, který v případě divadla přísně odlišuje divadelnost od jejího prožitku. Stuparičová se tak zaměřuje na samotnou ontologii znaku v divadle a ve virtuální realitě. Zvláště pak důraz autorky na peirceovskou interpretaci znaku si zaslouží pozornost.

Pasáže věnované analýze prvosti, druhosti a třetosti (firstness, secondness a thirdness) na divadelní a virtuální scéně svědčí o pochopení podstaty peirceovského přístupu ke znaku a přináší jeho svébytnou, ale přesnou aplikaci na divadelnost.

Stuparičová však nezabývá jen do šedivé teorie, ale přidržuje se samotné divadelní i virtuální praxe. V práci tak přibližuje i využití informačních technologií v současném českém(!) divadle. Což je o to důležitější, že právě české divadlo svou Laternou magikou bylo svého druhu průkopníkem virtuální reality na scéně.

Samostatnou kapitolu představuje její miniaturní sociologický výzkum, v kterém se pokusila zmapovat povědomí o nových médiích ve společnosti. Byť z přísně metodologického pohledu neobstojí (64 náhodně oslovených lidí), přeci jen představuje určitý model představ českých občanů o virtuální realitě, divadle a jejich vzájemném vztahu.

Práci navrhuji klasifikovat známkou „výborně“.

V Poznani 17. září 2008

Josef Šlerka

